

به شى زياتر له زه بوره كان

زه بوره كان ۲۲

وانه پاردو چاومان خشانده به يه كه م دوو به شى سپاره ي زه بوره كان. زور حه زمان ده كرد هموو به شى كى زه بوره كانمان بخوښدايه و باسمان بكردايه — به لام له بهر نه وه ي زه بوره كان پيك هاتوو له سه د و په نجا به ش، نه و شته مومكن نيه.

به لام، پيش نه وه ي سپاره ي زه بوره كان دابخه ين، پيمان خو شه ديراسه تى گورانى كى روحي ترتان له گه ل بكه ين له و گورانى يانه ي خدا له بى رى داودى دانا: به شى بيست و دوو. نه م به شه زور گرنكه، له بهر نه وه ي پيش بينى نه وه ي كرد چون م سى ح ده مرى له نيش و نازارى كى زور بو نه وه ي قهردى گونا هه كانى هموو نه وه ي نادم بداته وه. له م به شه، داود كه وا پيش هاتنى م سى ح به ه زار سال، پيش بينى نزيكه ي سى روادوى كرد كه روو دها له و پوژه ي م سى ح ده مرى. كاتى نينجيل ده خوښينه وه، كه وا چى روى م سى ح له خو ده گرى، ده بينين كه هموو شته كان وه كه نه وه ي پيغه مبه رى خدا داود پيش بينى كرد روويان دا. بو يه، ده كرى دلنيا بين كه نه م گورانى له بى رى مرؤفه وه نه هاتوو، به لكو له بى رى خدا وه. تنها خدا ده توانى پيش بينى ناينده بكات به م دقيقه ته وورده.

نيسناش با بخوښين له وه ي پيغه مبه ر داود نووسيو يه تى له زه بورى بيست و دوو. له م به شه، داود نه و بيرانه ي نووسى كه وا له بى رى م سى ح ده بيت له و پوژه ي خوښى خو ي ده ريزى وه كه سزا دانه وه ي گونا ه. ووتى: **(زه بوره كان ۲۲)** **(خوداى من، خوداى من، بو واژت ليه ينام؟ بو وا دوورى له رزگار كردنم، له قسه كانى ناهم؟^۳ توش خوداى پيرؤزيت، له سه ر ستايشى نيسرائيل دانيس تويوت. ^۱ به لام من كرميكم نه ك مرؤف، ما يه ي رسوا ي نادم ميزدان و سووكا يه تى خه لك. ^۴ وه ك ناورؤم، هه موو نيسقانه كانم ليك يابوونه ته وه. دل م بووه به مؤم، له ناوه پوكمدا توواوه ته وه. ^۵ هيزم وه ك پارچه فه خفورى وشك بووه، زمانم به م لا شوومه وه نووساوه، شوپرت كردمه وه ناو خاكى مهرگ. ^۶ سه گ ده وريان داوم، كومه لى به دكار ليك نابلوقه يان داوم، ده ست و پيى خوميان كون كردوو.)**

تيغه يشتى له وه ي پيغه مبه ر داود نووسيو يه تى سه باره ت به م سى ح؟ پيش هه زار سال له هاتنى م سى ح بو ناو جيهان، داود نووسى: **كومه لى به دكار ليك نابلوقه يان داوم، ده ست و پيى خوميان كون كردوو!** به م وو شانه داود پيش بينى كرد چون نه وه ي نادم ده ست و پيى م سى ح كون ده كه ن به له خاچ دانى. بوچى پيغه مبه ر داود له زه بوره كان نووسى كه به دكاران ده ست و پيى م سى ح كون ده كه ن؟ بوچى م سى ح به و شيوه به نازاره بمرى ت؟ بوچى خودا رنكاى دا مرؤف ده ست بو نه و رنكاى ده رى پيرؤز دريژ بكه ن كه خو ي نارديو يه تى؟

ووشه ي خودا وه لامان ده داتى. پيوست بوو رنكاى ده ركه نازارى كى زور بكيشى و به و شيوه سامنا كه بمرى ت، تاكو بتوانى جيكاى نيمه بگرى و له باتى نيمه سزاى خودا بكيشى. چونكه سزاى گونا ه مردنه و نيدانه تاهه تايى له دوزه خ، پيوست بوو كه م سى ح تامى نازارى دوزه خ بكات كه وا شا يه نى نيمه يه له به ر گونا هه كانمان. خودا به نيمه تى خو ي، پلانى دانا كه رنكاى ده ركه ب نيرى كه وا له كه ي گونا هى پيوه نه بوو، تاكو نه و به نيراده ي نازادى خو ي، له جياتى هه ر يه كي ك مردن بچيژى. **(عبرانى ه كان ۲: ۹)** خودا ناوها ده يتوانى ده رگايه كى ل خو ش بوون له گونا ه بكات وه بو نه وه كانى نادم و ده رگايه ك بو نى تايى تاهه تايى، بى نه وه ي له دادپه روه رى خو ي ده ربيجى ت! م سى ح سزاى گونا هه كانمان ده داته وه. مردنى م سى حى راستودرووست نه و هو يه يه كه خودا، خوداى راستودرووست، بتوانى وه ك راستودرووست دادوه رى هموو نه وانه بكات كه باوه ريان پيى هه يه.

به راستى نه وه ي پيغه مبه ر داود نووسى ده رباره ي مردنى م سى ح سه رنج راكميشه. بى رى ل بكه وه! هه زار سال له پيش له دايك بوونى م سى ح، داود نووسى به وورده كاريه وه چون م سى ح نازار ده كيشى له سه ر نه و خاچى لى هه لده واسرى. ره نكه نه وه ي پيوستمان پى بى لى تيبگه ين و له يادمان بيت نه مه يه: رومه كان نه وانه بوون كه له خاچ دانيان داهيتا — نه و مردنه به نازاره پيى ده وترى له

خاچ دان. له گهال نه وه شدا کاتي داود دهرباره یې نه وه شته نووسی له زه بوره كان، هېشتا نه ته وه یې روم هېشتا بوونی نه بوو و کهس دهرباره یې مردنی که سېکی تری به و شپوه یې، واتا له خاچ دان نه ده زانی، هه لواسینی نه و کهسه به بزمار له سهر خاچ. به لام خدا مردنی مه سیحی له سهر خاچ له میشکی داود دانا و هانی دا له زه بوره كان بینوسی، تا کو ئیمه بی شک بزانی که مردنی مه سیحی له سهر خاچ پلانی خدا بوو بو پزگار کردنمان له سزای گونا هه کاشمان.

نه و راستیه یې نه م به شه له خوی ده گری ژور باش ناشکرایه، و ده بیت سهرنجی بده یې. به لام هه موو کهس نه م په یامه یې خدا قه بول ناکات. تا نه مړوش، هه ندی کهس دژایه تی ده کن له گهال نه وه یې پیغه مبه ری خدا داود نووسیویه تی له زه بوره كان سه باره ت به مردنی مه سیحی له سهر خاچ. نه وان ده لئین، (خدا ریگا نادات مه سیحی به و شپوه شه رمه زاری و به نازاره بمریت!) به لام نه وانیه یې و ده لئین هېچ له نووسراوه پیروزه کانی پیغه مبه ران و پلانی خدا بو پزگار کردنی گونا هباران نازانن. ناگادار به ریگای خدا بو پزگار بوون پشت گوی نه خه یې! وشه یې خدا ده فهرموی، وشه یې خاچ بو له ناوچووان گیلایه تیبه، به لام بو ئیمه یې پزگار بووان هیزی خودایه. (۱ کورنوس ۱: ۱۸)

نیستاش با زیاتر ته ماشا بکه یې داود چی نووسیوه سه باره ت به بارودوخی مردنی مه سیحی له سهر خاچ و ده خوینین مه سیحی چون ده فهرموی: (زه بوره كان ۲۲) ^۱ (خودای من، خودای من، بو وازت لیه یې نام؟) ^۲ هه موو نه وانیه یې دمبینن گالته م پیده کهن، توانجم لیده گرن و سهر باده دن و ده لئین: ^۳ (پشتی به په روه ردگار به ست، با په روه ردگار پزگاری بکات. با نازادی بکات، نه گهر په روه ردگار دلخوشه یې؟) ^۴ وهک ناو پزگام، هه موو ئیسقانه کانم لیک جیابوونه ته وه. دل م بووه به موم، له ناوه پزگامدا توواوه ته وه. ^۵ هیزم وهک پارچه فخروری وشک بووه، زمانم به مه لاشوومه وه نووساوه، شوپرت کرده وه ناو خاکی مه رگ. ^۶ سهگ دهوریان داوم، کومله یې به دکاریک ثابلقه یان داوم، ده ست و پی خومیان کون کردوو. ^۷ هه موو ئیسقانه کانم ده ژمیرم، نه مانه ته ماشام ده کهن تیمده پروانن. ^۸ جل و به رگه کهم له ناو خو یان به ش ده کهن، تیروپشک له سهر کراسه کهم ده کهن.

به م ووشانه داود پیش بینی نه وه یې کرد که له پاش له خاچ دانی مه سیحی، نیهانه یې ده کهن و گالته یې پی ده کهن و جل و به رگه که یې له ناو خو یان به ش ده کهن و تیروپشک له سهر کراسه که یې ده کهن. نه م شته به ووردی هاته دی له پاش هه زار سال له نووسینی داود. له وه یې له ئینجیل نووسراوه سه باره ت به مردنی مه سیحی. نووسراوی پیروز ده فهرموی: که له خاچیان دا، به تیروپشک کراسه که یان دابه ش کرد. ئینجا له ووی دانیشن و ئیسکیان بو گرت... ریواران جنویان پی ده دا و سهریان ده له قاند و ده یان ووت: (نه یې رووخینهری په رستا و بنیادنه روه وه یې له سی پزگام، خوت پزگار بکه! نه گهر تو کوری خودای، له خاچه که دابه زه!) (مه تا ۲۷: ۲۵، ۲۶، ۲۹، ۴۰)

ئینجیل تومار ده کات چون وشه کانی پیغه مبه ری خودای داود جی به جی کرا.

هه روه ها نه مړو ده خوینینه وه که داود پیش بینی کرد که مه سیحی توینی ده بی و ژور نازار جهسته یې و نازاری ناو قولای پوح و گیان ده کیشی. له بهر نه وه مه سیحی له یه کهم نایه ت هاوار ده کات ده لئیت، (خودای من، خودای من، بو وازت لیه یې نام؟) کاتی دیراسه تی ئینجیل ده که یې، ده بینین که هه موو شتی وک نه وه یې داود له زه بوره كان پیش بینی کردبوو پووی دا. بوچی مه سیحی له سهر خاچ هاواری کرد و فهرموی، (خودای من، خودای من، بو وازت لیه یې نام؟) له بهر نه وه یې خدا، خودایه کی پیروزه و ناتوانی چاپوشی بکات له گونا. خدا خوی دهبوایه پشت له مه سیحی بکات که له سهر خاچ هه لیان واسی، و خوی لی جیا بکاته وه، له بهر نه وه یې خدا هه موو سزای گونا هه کانی ئیمه خسته سهر نه و. بویه نووسراوه پیروزه کان ده فهرموی: نه وه یې گونا هه نه ده ناسی خدا له پیناوی ئیمه کردیبه گونا، تا کو له نه ودا بیینه راستودروستی خدا. (۲ کورنوس ۵: ۲۱)

ستايش بو خدا، شتیکی تر هیه له زه بوره كان که پیغه مبه ر داود پیش بینی کرد - مزگینیه کی ژور خوش! له به شې شازده هه م، داود سه باره ت به مه سیحی ده نووسی و ده لئیت، (چونکه تو گیانم له جیهانی مردوواندا به جی ناهیلیت، هه روه ها ری نادهیت پیروزی

خوت گور بېنیت. پښتو ژبې ناساندم (زه بوره کان ۱۶: ۱۰، ۱۱)

به م شېويه داود پيش بينی کرد چون خدا پلانی هه بوو مه سیح له گوره وه هه لسنیتته وه، تاكو هر كه سیک باوهری پی بینیت بتوانیت له گه لی بژیت له نامادهیی پارسای پیروزی خودا تاهه تا! بویه، ئینجیل راپده گه ینی: مه سیح له پیناوی گوناوه کانمان مرد به گوره ی نووسراوه کان، هه و نیژرا و له رژی سیهم هه لستایه وه به گوره ی نووسراوه کان. (۱ کورنئوس ۱۵: ۲، ۴)

داود هه روه ها پيش بينی هه وه ی کرد كه له پاش هه لسانه وه مه سیح له مردن، خودا ده بیات بو ئاسمان و پیی ده فهرمو ی له لای پاستی هه و دانیشی، تا هه و رژه ی ده گه ریته وه بو هه وه ی دادوهری خه لکی زه وی بکات. داود ئاوی نووسی له زه بوره کان، به شې سه د و ده، کاتی ده فهرمو ی: په روه ردگار به خودا وه ندمی فهرموو: (له ده سته راستم دانیشه، تاكو دوزمنانت بخمه ته خته پی بو پییه کانت. (زه بوره کان ۱۱۰: ۱)

له کتایی به شې بیست و دوو، داود نووسیویه تی: (زه بوره کان ۲۲) ^{۳۷} هه رانسه ری زه وی په روه ردگاریان به بیر دیتته وه و ده گه ریته وه لای هه و، هه روه ها هه موو هژی نه ته وه کان کړنؤش له به رده می ده بن... ^{۳۸} نه وه کان ده پیهرستن، باسی په روه ردگار بو نه وه کانی داهاتوو ده کړیت. ^{۳۹} راستو دروستییه که ی بهو خه لکانه راده گه ینن كه هیشتا له دایک نه بوون، چونكه هه م کاره ی کردوو!

هه م زه بوره به م ووشانه کتایی پی دیت: هه م کاره ی کردوو! مه سیح چی ده کات؟ له باتی هه موو گوناوه باران ده مریت! هه موو به لینه کانی خودا بو نادم و هه و سه باره ت به رزگاری ده رکه چی به چی ده کات که و خویان و نه وه کانیا ن رزگار ده کات له سزای گوناوه کانیا ن. مه سیح وه ک دوایه مین قوربانی ده مریت. له ریگای مردنی له سه ر خاچ، مه سیح قوربانی ئاژه لی هیمای پوچه ل ده کاته وه و چی به چی ده کات که و خودا پیشترا داوی ده کرد له گوناوه باران. وه ک هه و به ران له باتی کوره که ی ئیبراهیم مرد، رزگاری ده رکه له باتی گوناوه باران ده مریت وه ک دوایه مین و ته و اوترین قوربانی — بو هه مووان — تاهه تا! هه م مه زگینی خودا بو هه موو جیهان: مه سیح له شوینی نیمه مرد! باوهری پی بینن و رزگارتان ده بیت له دادوهری خودا! ریگای رزگار بوون به ته و اوی کراوه ته وه یه بو هه موو هه وانه ی باوهری پی ده کهن. له بهر هه وه پيش هه وه ی مه سیح بمری هاواری کرد، (ته و او بوو.) (یوحنا ۱۹: ۳۰) (هه م کاره ی کردوو!) (زه بوره کان ۲۲: ۳۱) خوداش قوربانی ته و اوی مه سیحی چیگیر کرد به هه لسانه وه ی له مردن له سیهم رژدا! هه م هه موو شتانه به ورده کارییه وه ده بینن کاتی دیراسه تی په رتوکی ئینجیل ده که ین.

له و کاته شدا، ده با هه م شته مان له یاد بیت: پيش هه زار سال له دایک بوونی عیسی مه سیح، پیغه مبه ر داود پيش بينی کرد که و گوناوه باران ده ست و پیی مه سیح کون ده کهن! هه روه ها با هوی مردنی به ئازاری مه سیحمان له یاد نه چیته. هه و بو تو و بو من مرد، و بو هه موو گوناوه باران، تاكو هر كه سیک باوهری پی بینی له ناونه چی، به لکو بیته خاوه ن ژبانی تاهه تایی! مه سیح ریگای به پیاوونی به دکار دا ده ست و پیی کون بکن له بهر ئاره زوی خوی به چی به چی کردنی ئیراده ی خودا — و له بهر خوشه ویستییه مه زنه که ی بو من و بو تو! با ئاشنا بین له وه ی عیسی مه سیح ده فهرمو ی له ئینجیل: ژبانی خوم داده نیم تاكو وه ری بگرمه وه. کهس له منی ناستییت، به لکو خوم دایده نیم. ده سه لاتم هه یه دایینیم و ده سه لاتم هه یه بیبه موه. هه م راسپارده یه م له باوکه موه وه رگرتوه. (یوحنا ۱۰: ۱۷، ۱۸)

ئایا تو سوپاس و ستایشی خودا ده که ی له بهر نارندنی مه سیح بو هه وه ی رزگارت بکات له گوناوه کانت؟ نووسراوی پیروز ده فهرمو ی: مه سیحش له پیناتان ئازاری چیژت و نمونه ی بو به چی هیشتن، تاكو به هه نگاهه کانی دا برؤن... هه وه ی خودی خوی له له شې دا له سه ر دار گوناوه کانمانی هه لگرت، تاكو سه باره ت به گونا به مرین و بو راستو دروستی بژین. به برینه کانی هه و چاکبوونه وه... هه وه ی له پیناوی گوناوه کانمان به گرتن درا و له پیناوی بیتوانکردنمان هه لستیند راپه وه... تاكو هر كه سیک باوهری پی به بییت له ناو نه چیته، به لکو ژبانی تاهه تایی هه بیت. (۱ په ترؤس ۲: ۲۱، ۲۴ و رؤما ۴: ۲۵ و یوحنا ۳: ۱۶)

ده‌با خودا هه‌موو ئه‌و شتانه‌یت بۆ پوون بکات که ئه‌مرۆ خویندمانه‌وه. له وانه‌ی داهاتوو، به‌رده‌وام ده‌بین له نووسینه‌کانی پښغه‌مبه‌ران و ده‌چینه‌ لای چیرۆکی سلیمان کوری داود.

خودا به‌ره‌که‌تداریت بکات کاتی بیر له‌وه ده‌که‌یته‌وه بۆچی خودا داودی هان دا بنووسی: (ده‌ست و پښی خۆمیان کون کردوو). (زه‌بووره‌کان ٢٢: ١٦)

گرنترین پرسیاره‌کان بۆ ئه‌م وانه‌یه:

١. تښگه‌یشتی له‌وه‌ی پښغه‌مبه‌ر داود نووسیویه‌تی سه‌باره‌ت به‌ مەسیح؟ که به‌دکاران ده‌ست و پښی مەسیح کون ده‌که‌ن؟
٢. بۆچی مەسیح به‌و شیوه‌ به‌ ئازاره‌ بمریت؟
٣. بۆچی خودا پښگای دا مرۆف ده‌ست بۆ ئه‌و بزگاری ده‌ره‌ی پیروژ درێژ بکه‌ن که خۆی ناردویه‌تی؟
٤. بۆچی مەسیح له‌سه‌ر خاچ هاواری کرد و فه‌رمووی، (خودای من، خودای من، بۆ وازت لی هینام؟)
٥. مەسیح چی ده‌کات؟
٦. ئایا تۆ سوپاس و ستایشی خودا ده‌که‌ی له‌به‌ر ناردنی مەسیح بۆ ئه‌وه‌ی بزگارت بکات له‌ گوناهاه‌کانت؟

پښگای پاست و دروستی:

وه‌رزی خویندنه‌وه‌ی کتیبی پیروژ

(٢٠١٦)

Old Testament, Sorani (Draft), International Bible Society, 2005, 2009, 2011; Psalms, Biblica, 2013

Kurdish New Testament, International Bible Society, 1998; Biblica, 2011

ئهم خویندنه‌وه‌ له {The Way of Righteousness by Paul Bramson, 1998} به‌خه‌ش کراوه‌ته.

به‌ره‌م هینەر: کۆمه‌له‌ی پښگای راستو‌دروستی

rrd2011@yahoo.com

www.rrdk.org